

EL PARC NATURAL DE L'ALBUFERA DE VALÈNCIA

El Parc Natural de l'Albufera de València fou declarat com a tal el 1986. Està format pel llac de l'Albufera, l'entorn humit i la Devesa del Saler (anomenada així per les caceres reials) i ocupa termes de Sedaví, València, Alfafar, Massanassa, Catarroja, Beniparrell, Albal i Silla, a l'Horta; Sollana, Albalat de la Ribera, Sueca i Cullera, a la Ribera Baixa; i Algemesí, a la Ribera Alta. Té una extensió de 21000 ha.

El llac de l'Albufera ocupa 2837 ha, de les quals 350 corresponen a les *mates*, acumulacions de vegetació palustre que floten a l'interior del llac i a prop de les vores. El llac en sí es formà fa més de 5000 anys degut al tancament d'un golf antic per un cordó litoral, que s'esten des de València fins a Cullera. Aquesta barra es formà amb les aportacions de sediments fluvials dels rius Túria i Xúquer i distribuïts pel corrent marí. L'Albufera es comunica amb la mar per mitjà de dues *goles* naturals (la del Perelló i la del Perellonet) i una artificial (la del Pujol, afegida el 1953). La forma actual de l'Albufera és més o menys semicircular, però els mapes del segle XVIII la figuraven més estesa i allargada. En quant a profunditat, separant-se de la vorera de 300 a 400 m, es troben -0,25 m; i al centre hi ha clots de fins a -2 m. L'alimentació d'aigua prové actualment dels canals de reg i d'alguns insignificants barrancs, però amb una conca col·lectora de 700 km².

La vegetació és pròpia en cada ambient del parc: dunes, marges del lac, llacunes temporànies i pinedes a la Devesa. La fauna presenta alguns endemismes notables com el samaruc i el fartet. Aquests dos peixos van veure reduïda la seua població dràsticament degut a la introducció de nous depredadors als que no estaven acostumats i a la contaminació de sèquies, ja que només poden viure a aigües clares. El parc té una gran importància ornitològica pel fet que s'hi reuneixen 260 espècies d'aus, de les qual, més de 80 hi nidifiquen.

Si fem un recorregut des de la platja fins al llac trobem les zones següents:

- **La platja:** Ací hi ha poca vegetació degut a l'onatge constant. Tanmateix, a l'arena hi ha algunes espècies vegetals com el rave de mar i la barrella punxosa. En quant a animals destaquen el gavià argentat i la gavina mongeta.
- **Les dunes mòbils:** A continuació de la línia de platja es localitza un primer cordó de dunes, sotmés a brises que mouen l'arena. La vegetació és de tiges reptants o flexibles, com el gram o el fenoll marí. Entre els animals destaquen l'escarabat piloter, la sargantana cua-roja i el corriol camanegre.
- **Les dunes fixes:** Existeix un segon cordó de dunes, a recer del vent, colonitzat per una vegetació que impedeix el moviment: el pi blanc, el coscoll, el margalló, el llentiscle i l'arítjol. En la fauna hi viuen la serp verda, el martinet i el ratolí de camp.

Les mallades són zones deprimides i humides, situades entre les dunes fòssils. La vegetació està adaptada a la salinitat elevada.

- **El llac:** A les vores del llac trobem molts canyissos i boga de fulla ampla. A les illes interiors del llac creix la trencadalla. Aquesta vegetació protegeix una gran varietat d'ocells que donen un gran valor biològic a la zona, com el cabrellot, el xauet, l'ànec collverd, l'esplugabous, la garseta blanca, el martinet de nit i el ratolí de camp. Entre els peixos destaquen la llissa, la carpa i la anguila. També destaquen el samaruc i el fartet, ja nomenats.

Els problemes que afecten al llac són la contaminació, la transformació de l'arrossar, la caça excessiva i la introducció d'espècies forànies.